

تهران

مریم اطمیابی

عکس‌ها:

سعید فتوحی

«بازار پروانه» دوسالی است که کوچ داده شده به «باغ هنر»

پروانه‌های این بازار دلگسازند

از مانتو، شلوار، سارافون، لباس‌های ترکمن، شال، کاپشن، ژاکت، لباس خواب، کیف‌های سنتی و پارچه‌ای، کلاه‌ها و دستکش‌های بافتنی و پشمی که بگذریم، صندلی‌های چوبی لهستانی، آینه‌های قدیمی، گلدان‌های آنتیک، ظروف شیشه‌ای سبز و آبی روسی، چینی‌های گل آبی، گرامافون و صفحه‌هایی از خوانندگان داخلی و حتی خارجی که اسم آن‌ها را جز اهالی موسیقی نمی‌دانند تا کتاب‌های دست‌دوم، مجلات قدیمی از اطلاعات هفتگی، مجله توفیق تا سپید و سیاه هم اینجا پیدا می‌شود.

شرق و غرب تهران خودشان رابه اینجا می‌رسانند حتی گردشگران خارجی. اینجا نامش «بازار پروانه» است به یاد «پاساژ پروانه» در خیابان جمهوری که حالا دو سالی است کوچ داده شده به «باغ هنر» در اراضی عباس آباد. این مشهورترین و تاریخی‌ترین جمعه‌بازار پایتخت است و البته خانه به دوش‌ترین. می‌گویند زمانی که ناصرالدین شاه از سفر فرانسه برگشت، تصمیم گرفت جمعه‌بازاری شبیه آنچه در فرنگ دیده، در تهران بنا کند. مسجد امام خمینی (ره) (مسجد شاه سابق) نخستین جمعه‌بازاری بود که در بازار بزرگ تهران شکل گرفت و بعدها تکیه دولت جایگزین شد؛ اما با گذر زمان پارکینگ ناصرخسرو واقع در خیابان سعدی جنوبی بازارچه‌ای جدید را شکل داد. بازارچه‌ای که در سال ۱۳۸۰ پارکینگ پروانه رویه‌روی ساختمان پلاسکو در خیابان جمهوری از دل آن بیرون آمد و محل دائمی جمعه‌بازار تهران شد؛ اما مسئولان شهری گویی آرام و قرار ندارند و با علاقه خاطرات

رادیوهای قدیمی، نوار کاست‌ها با تصویر خوانندگان قدیمی، چاقوها و شانه‌های فرش‌بافی، آباژورها، چراغ‌ها و تلفن‌های قدیمی، تمبرها، اسکناس‌ها، سکه‌ها، عکس‌های تهران قدیم، شاهان قاجار و پهلوی، عروسک‌های بافتنی، گبه، گلیم، نمد و قالیچه‌هایی از تکه فرش‌های دستباف، شمعدان و لاله‌های چینی طرح‌دار، سنگ‌های قیمتی و تسبیح‌های قدیمی، طلسم و چشم‌نظرها، کاشی‌های قدیمی یا با طرح عتیقه، سماور و قوری‌هایی از آب نقره، مس، برنز و... در این بساط‌ها پیدا می‌شود. به زبان عامیانه از شیر مرغ تا جان آدمیزاد.

یا خریدارند یا می‌خواهند تفریح کنند آن هم با بازدید از آنتیک‌ها، عتیقه‌ها، صنایع دستی، لباس‌های سنتی و... مشتریان این جمعه‌بازار از شمال، جنوب،